

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang
20. juli 2018

Indhold

I *Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser*

HENSTILLINGER

Den Europæiske Unions Domstol

2018/C 257/01

Henstillinger til de nationale retter vedrørende forelæggelse af præjudicielle spørgsmål 1

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

HENSTILLINGER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

I forlængelse af Domstolens procesreglement⁽¹⁾ indeholder nærværende tekst en gennemgang af den præjudicielle procedures hovedtræk og de forhold, som de nationale retter skal tage hensyn til, inden en sag indbringes for Domstolen, samtidig med, at disse retter gives nogle praktiske anvisninger vedrørende formen for og indholdet af en anmodning om præjudiciel afgørelse. Idet en sådan præjudiciel anmodning, efter oversættelse, skal meddeles samtlige de berørte, som er omfattet af artikel 23 i protokol nr. 3 vedrørende statuten for Den Europæiske Unions Domstol, og idet Domstolens endelige afgørelse for sin del skal offentliggøres på samtlige officielle EU-sprog, bør der lægges stor vægt på, hvorledes anmodninger om præjudiciel afgørelse udformes, og navnlig på beskyttelsen af personoplysningerne for de fysiske personer, som er involveret heri.

HENSTILLINGER

til de nationale retter vedrørende forelæggelse af præjudicielle spørgsmål

(2018/C 257/01)

Indledning

1. Muligheden for præjudiciel forelæggelse efter bestemmelserne i artikel 19, stk. 3, litra b), i traktaten om Den Europæiske Union (herefter »TEU«) og artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter »TEUF«) er en grundlæggende mekanisme i EU-retten. Denne mekanisme har til formål at sikre en ensartet fortolkning og anvendelse af EU-retten inden for Unionen ved at give medlemsstaternes retter et instrument, som gør det muligt for dem at forelægge Den Europæiske Unions Domstol (herefter »Domstolen«) præjudicielle spørgsmål om fortolkningen af EU-retten eller om gyldigheden af retsakter vedtaget af Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer.

2. Den præjudicielle procedure hviler på et tæt samarbejde mellem Domstolen og retterne i medlemsstaterne. For at sikre, at denne procedure er fuldt ud effektiv, er det nødvendigt at beskrive den i hovedtræk og foretage visse præciseringer med henblik på at tydeliggøre procesreglementets bestemmelser vedrørende bl.a. afsenderen og rækkevidden af anmodningen om præjudiciel afgørelse samt formen for og indholdet af en sådan anmodning. Disse præciseringer, som finder anvendelse på samtlige anmodninger om præjudiciel afgørelse (I), suppleres af bestemmelser vedrørende de anmodninger om præjudiciel afgørelse, som er særligt hastende (II), og af et bilag, der sammenfatter de væsentlige elementer i enhver anmodning om præjudiciel afgørelse.

I. Bestemmelser, der finder anvendelse på alle anmodninger om præjudiciel afgørelse

Hvem indgiver anmodningen om præjudiciel afgørelse?

3. Domstolens kompetence til at træffe præjudiciel afgørelse om fortolkningen eller gyldigheden af EU-retten udøves kun på de nationale retters initiativ, uanset om parterne i tvisten i hovedsagen har udtrykt ønske om en indbringelse af sagen for Domstolen eller ej. For så vidt som det er den nationale ret, for hvilken en tvist er indbragt, der har ansvaret for den retslige afgørelse, som skal træffes, er det den — og den alene — som det tilkommer på grundlag af omstændighederne i den konkrete sag at vurdere, såvel om en anmodning om præjudiciel afgørelse er nødvendig for, at den kan afsige dom, som relevansen af de spørgsmål, der skal forelægges for Domstolen.

⁽¹⁾ EUT L 265 af 29.9.2012, s. 1.

4. Domstolen fortolker begrebet »ret« som et selvstændigt EU-retligt begreb, idet den herved tager hensyn til en række forhold, herunder, om det organ, som har indbragt sagen for Domstolen, er oprettet ved lov, har permanent karakter, virker som obligatorisk retsinstans, anvender en kontradiktorisk sagsbehandling, træffer afgørelse på grundlag af retsregler, samt om det er uafhængigt.

5. Retterne i medlemsstaterne kan forelægge Domstolen spørgsmål om fortolkningen eller gyldigheden af EU-retten, hvis de skønner, at en afgørelse herom fra Domstolen er nødvendig, før de afsiger deres dom (jf. artikel 267, stk. 2, TEUF). En præjudiciel forelæggelse kan bl.a. være særlig nyttig, når der for den nationale ret rejses et nyt fortolkningsspørgsmål, som er af almen interesse for EU-rettens ensartede anvendelse, eller når det ikke ser ud til, at gældende retspraksis kan tilvejebringe den fornødne afklaring med hensyn til nye retlige eller faktiske omstændigheder.

6. Hvis der rejses et sådant spørgsmål i forbindelse med en retssag ved en national ret, hvis afgørelser ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, har denne ret imidlertid pligt til at anmode Domstolen om præjudiciel afgørelse (jf. artikel 267, stk. 3, TEUF), medmindre der allerede foreligger en fast retspraksis på området, eller der ikke kan rejses nogen rimelig tvivl om den korrekte fortolkning af den pågældende retsregel.

7. Det fremgår desuden af fast retspraksis, at selv om de nationale retter har beføjelse til at forkaste de anbringender, som anføres for dem vedrørende ugyldigheden af en retsakt udstedt af Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer, er Domstolen derimod enekompetent til at erklære en sådan retsakt ugyldig. En ret i en medlemsstat skal derfor, såfremt den er i tvivl om gyldigheden af en sådan retsakt, henvende sig til Domstolen og angive, hvorfor retsakten efter dens opfattelse ikke er gyldig.

Genstanden for og rækkevidden af anmodningen om præjudiciel afgørelse

8. Anmodningen om præjudiciel afgørelse skal vedrøre fortolkningen eller gyldigheden af EU-retten og ikke fortolkningen af nationale retsregler eller spørgsmål om de faktiske omstændigheder, der knytter sig til tvisten i hovedsagen.

9. Domstolen kan kun besvare de stillede præjudicielle spørgsmål, hvis EU-retten finder anvendelse på tvisten i hovedsagen. Det er i denne henseende nødvendigt, at den forelæggende ret angiver samtlige de relevante omstændigheder, såvel faktiske som retlige, der giver den grundlag for at antage, at EU-retlige bestemmelser kan finde anvendelse i den konkrete sag.

10. Hvad angår de præjudicielle forelæggelser om fortolkningen af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder bemærkes, at det fremgår af chartrets artikel 51, stk. 1, at chartrets bestemmelser kun er rettet til medlemsstaterne, når disse gennemfører EU-retten. Selv om der kan være tale om en sådan gennemførelse i mange forskellige henseender, skal det imidlertid klart og utvetydigt fremgå af anmodningen om præjudiciel afgørelse, at en anden EU-retlig bestemmelse end chartret finder anvendelse på tvisten i hovedsagen. Eftersom Domstolen ikke har kompetence til at træffe afgørelse om en anmodning om præjudiciel afgørelse, når en retlig situation ikke henhører under EU-rettens anvendelsesområde, kan de af chartrets bestemmelser, der eventuelt er blevet påberåbt af den forelæggende ret, ikke i sig selv danne grundlag for denne kompetence.

11. Selv om Domstolen med henblik på at besvare de stillede spørgsmål nødvendigvis tager hensyn til den retlige og faktiske baggrund for tvisten i hovedsagen, således som denne er blevet defineret af den forelæggende ret i anmodningen om præjudiciel afgørelse, anvender den endelig ikke selv EU-retten på denne tvist. Når Domstolen udtaler sig om fortolkningen eller gyldigheden af EU-retten, søger den at give en besvarelse, der er nyttig for afgørelsen af tvisten i hovedsagen, men det er den forelæggende ret, der skal drage de konkrete konsekvenser heraf, idet den om fornødent skal undlade at anvende den nationale regel, som det er fastslået er uforenelig med EU-retten.

Det rette tidspunkt for en præjudiciel forelæggelse

12. En national ret kan indgive en anmodning om præjudiciel afgørelse til Domstolen, så snart den konstaterer, at en afgørelse om fortolkningen eller gyldigheden af EU-retten er nødvendig for dens afgørelse. Det er således denne ret, der er bedst i stand til at bedømme, på hvilket trin i sagen der er anledning til at indgive en sådan anmodning.

13. Da denne anmodning skal tjene som grundlag for den sag, der skal behandles af Domstolen, og da sidstnævnte skal have adgang til alle de oplysninger, der vil gøre det muligt for den at efterprøve sin kompetence til at besvare de forelagte spørgsmål og, i givet fald, besvare disse spørgsmål på en fyldestgørende måde, er det imidlertid nødvendigt, at beslutningen om at foretage en præjudiciel forelæggelse træffes på et trin i sagen, hvor den forelæggende ret med tilstrækkelig præcision kan fastlægge hovedsagens retlige og faktiske rammer samt de retlige spørgsmål, som hovedsagen rejser. Retsplejemæssige hensyn kan også tilsige, at der først træffes afgørelse om forelæggelse efter gennemførelsen af en kontradiktorisk retsforhandling.

Formen for og indholdet af anmodningen om præjudiciel afgørelse

14. Anmodningen om præjudiciel afgørelse kan have en hvilken som helst form, som i henhold til national ret er tilladt for delafgørelser, men det skal holdes for øje, at denne anmodning udgør grundlaget for sagen ved Domstolen, og at den meddeles samtlige de berørte, som er omfattet af artikel 23 i protokol nr. 3 vedrørende statuten for Den Europæiske Unions Domstol (herefter »statuten«), herunder alle medlemsstaterne, med henblik på at disse kan fremsætte deres eventuelle bemærkninger. Det forhold, at det er nødvendigt at oversætte anmodningen om præjudiciel afgørelse til alle officielle EU-sprog, tilsiger derfor, at den forelæggende ret affatter anmodningen enkelt, klart og præcist uden overflødige oplysninger. Erfaringen viser, at ca. ti sider ofte er tilstrækkeligt til, at de retlige og faktiske rammer for en anmodning om præjudiciel afgørelse kan beskrives på en hensigtsmæssig måde.

15. Bestemmelserne om indholdet af en anmodning om præjudiciel afgørelse findes i artikel 94 i Domstolens procesreglement og er sammenfattet i bilaget til denne vejledning. En anmodning om præjudiciel afgørelse skal ud over selve de spørgsmål, som forelægges Domstolen til præjudiciel afgørelse, indeholde:

- en kortfattet fremstilling af tvistens genstand og de relevante faktiske omstændigheder, således som de er fastslået af den forelæggende ret, eller i det mindste en fremstilling af de faktiske oplysninger, som ligger til grund for spørgsmålene
- ordlyden af de nationale bestemmelser, som vil kunne finde anvendelse i den foreliggende sag, og i givet fald relevant national retspraksis, samt
- en fremstilling af grundene til, at den forelæggende ret ønsker oplysning om fortolkningen eller gyldigheden af visse EU-retlige bestemmelser, samt af sammenhængen mellem disse bestemmelser og den nationale lovgivning, som finder anvendelse på tvisten i hovedsagen.

Såfremt et eller flere af de ovenstående elementer ikke foreligger, kan Domstolen se sig nødsaget til at erklære, at den ikke har kompetence til at træffe afgørelse om de præjudicielle spørgsmål, eller til at afvise anmodningen om præjudiciel afgørelse.

16. Den forelæggende ret skal i sin anmodning om præjudiciel afgørelse anføre de nøjagtige henvisninger til de nationale bestemmelser, som finder anvendelse på de faktiske omstændigheder i tvisten i hovedsagen, og præcist angive de EU-retlige bestemmelser, der ønskes fortolket, eller hvis gyldighed er bestridt. Anmodningen skal om nødvendigt indeholde en kort sammenfatning af de relevante argumenter, der er fremført af parterne i tvisten i hovedsagen. Det bemærkes i denne sammenhæng, at alene anmodningen om præjudiciel afgørelse bliver oversat, ikke de eventuelle bilag hertil.

17. Den forelæggende ret kan ligeledes kortfattet angive sin opfattelse vedrørende besvarelsen af de præjudicielle spørgsmål. Denne angivelse vil især være nyttig for Domstolen, når den skal træffe afgørelse inden for rammerne af en fremskyndet procedure eller en hasteprocedure.

18. Endelig skal de spørgsmål, der forelægges Domstolen til præjudiciel afgørelse, findes i en særskilt og klart identificeret del af forelæggelsesafgørelsen, helst i indledningen eller afslutningen. Spørgsmålene skal kunne forstås i sig selv, uden at det skal være nødvendigt at henvise til motiveringen.

19. Med henblik på at lette læsningen af anmodningen om præjudiciel afgørelse er det væsentligt, at den indgives til Domstolen i maskinskrevet form, og at siderne og afsnittene i forelæggelsesafgørelsen nummereres.

20. Anmodningen om præjudiciel afgørelse skal være dateret og underskrevet og skal derefter fremsendes til Domstolens Justitskontor ad elektronisk vej (DDP-GrefeCour@curia.europa.eu) eller pr. post (Grefe de la Cour de justice, Rue du Fort Niedergrünwald, L-2925 Luxembourg, LUXEMBOURG). Når den originale anmodning om præjudiciel afgørelse fremsendes ad elektronisk vej, skal den så vidt muligt være ledsaget af en elektronisk fremsendelse af denne anmodnings tekst i et redigerbart format (dvs. i et tekstbehandlingsprogram såsom »Word«, »OpenOffice« eller »LibreOffice«) med henblik på at fremme Domstolens behandling af anmodningen og navnlig oversættelsen heraf til alle officielle EU-sprog.

21. Anmodningen om præjudiciel afgørelse skal være ledsaget af alle de dokumenter, der er relevante og hensigtsmæssige for Domstolens behandling af sagen, og navnlig af de nøjagtige kontaktoplysninger for parterne i tvisten i hovedsagen og deres eventuelle repræsentanter samt af sagsakterne i tvisten i hovedsagen eller en genpart heraf. Disse sagsakter (eller genparten heraf) — som kan fremsendes ad elektronisk vej eller pr. post — opbevares under hele sagen på Justitskontoret, hvor de, med forbehold for angivelser om det modsatte fra den forelæggende ret, kan konsulteres af de berørte, der er omfattet af statutens artikel 23.

22. Med henblik på at sikre en optimal beskyttelse af personoplysningerne i forbindelse med Domstolens sagsbehandling, meddelelsen af anmodningen til de berørte, der er omfattet af statutens artikel 23, og den efterfølgende udbredelse af den endelige afgørelse på alle officielle EU-sprog er det afgørende, at den forelæggende ret, som er den eneste med et fuldstændigt kendskab til de for Domstolen fremlagte sagsakter, i sin anmodning om præjudiciel afgørelse selv anonymiserer navnene på de fysiske personer, som er nævnt i anmodningen eller berørt af tvisten i hovedsagen, og udelader de oplysninger, der kan gøre det muligt at identificere disse. Som følge af den stigende anvendelse af ny informationsteknologi, navnlig brugen af søgemaskiner, vil en anonymisering, der foretages efter indgivelsen af anmodningen om præjudiciel afgørelse og i endnu højere grad efter meddelelsen af denne anmodning til de berørte, der er omfattet af statutens artikel 23, og offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* af meddelelsen vedrørende den pågældende sag, nemlig i vid udstrækning ikke have nogen praktisk virkning.

Samspillet mellem den præjudicielle forelæggelse og den nationale procedure

23. Den nationale ret forbliver kompetent til at iværksætte beskyttelsesforanstaltninger, navnlig inden for rammerne af en bedømmelse af gyldigheden af en retsakt, men indgivelse af en anmodning om præjudiciel afgørelse medfører i øvrigt, at sagen for den forelæggende ret udsættes på Domstolens afgørelse.

24. Selv om en anmodning om præjudiciel afgørelse i princippet verserer for Domstolen, så længe den ikke er blevet trukket tilbage, skal det imidlertid holdes for øje, at den rolle, som Domstolen har inden for rammerne af den præjudicielle procedure, består i at bidrage til en effektiv retspleje i medlemsstaterne og ikke i at udøve responderende virksomhed vedrørende generelle eller hypotetiske spørgsmål. Da den præjudicielle procedure forudsætter, at der faktisk verserer en tvist for den forelæggende ret, tilkommer det sidstnævnte at underrette Domstolen om ethvert processuelt skridt, der vil kunne have indvirkning på dens egen forelæggelse, og navnlig om ethvert frafald, enhver mindelig bilæggelse af tvisten eller enhver anden årsag, som fører til, at sagen er bortfaldet. Den nævnte ret skal ligeledes underrette Domstolen om den eventuelle vedtagelse af en afgørelse truffet inden for rammerne af en appel iværksat til prøvelse af forelæggelsesafgørelsen og om de følger, som vedtagelsen har for anmodningen om præjudiciel afgørelse.

25. Af hensyn til et hensigtsmæssigt forløb af den præjudicielle procedure for Domstolen og med henblik på at sikre procedurens effektive virkning er det imidlertid vigtigt, at sådanne oplysninger meddeles Domstolen hurtigst muligt. De nationale retters opmærksomhed henledes i øvrigt på den omstændighed, at tilbagekaldelsen af en anmodning om præjudiciel afgørelse kan have en indvirkning på den forelæggende rets forvaltning af tilsvarende sager (eller sagskomplekser). Når udfaldet af flere af de sager, der verserer for den forelæggende ret, afhænger af Domstolens besvarelse af de forelagte spørgsmål, skal det angives, at denne ret forener disse sager med henblik på anmodningen om præjudiciel afgørelse for at gøre det muligt for Domstolen at besvare spørgsmålene, selv om en eller flere sager eventuelt er blevet hævet.

Sagsomkostninger og retshjælp

26. Behandlingen af præjudicielle sager for Domstolen er gratis, og Domstolen træffer ikke afgørelse om parternes omkostninger i den sag, der verserer for den forelæggende ret; det tilkommer den forelæggende ret at træffe afgørelse herom.

27. Hvis en part i tvisten i hovedsagen ikke råder over tilstrækkelige midler, kan Domstolen bevilge denne part retshjælp til dækning af omkostningerne ved sagen for Domstolen, navnlig til repræsentation af parten. Denne retshjælp kan imidlertid kun bevilges i de tilfælde, hvor den pågældende part ikke allerede modtager retshjælp efter nationale regler, eller i det omfang retshjælp efter de nationale regler ikke — eller kun delvist — dækker omkostningerne ved sagen for Domstolen.

Korrespondance mellem Domstolen og de nationale retter

28. Domstolens Justitskontor er under hele sagen i kontakt med den forelæggende ret, til hvilken det fremsender en genpart af samtlige processkrifter og i givet fald de anmodninger om præciseringer eller afklaringer, der anses for nødvendige for en hensigtsmæssig besvarelse af de forelagte spørgsmål.

29. Når dommen er afsagt, fremsender Domstolens Justitskontor afgørelsen til den forelæggende ret, der opfordres til at underrette Domstolen om, hvordan den præjudicielle afgørelse efterfølgende bliver anvendt i hovedsagen, og til at meddele Domstolen sin endelige afgørelse i hovedsagen.

II. Bestemmelser, der finder anvendelse på de anmodninger om præjudiciel afgørelse, som er særligt hastende

30. I henhold til statuttens artikel 23a samt procesreglementets artikel 105-114 kan en præjudiciel forelæggelse under visse omstændigheder undergives en fremskyndet procedure eller en hasteprocedure. Beslutning om iværksættelse af disse procedurer træffes af Domstolen, enten efter at den forelæggende ret har fremsat en behørigt begrundet anmodning, der redegør for de retlige eller faktiske omstændigheder, som begrundet anvendelsen af denne (disse) procedure(r), eller undtagelsesvis af egen drift, hvis dette forekommer påkrævet, henset til sagens art eller særlige omstændigheder.

Betingelserne for at anvende den fremskyndede procedure og hasteproceduren

31. I henhold til procesreglementets artikel 105 kan en præjudiciel forelæggelse således undergives en fremskyndet procedure, der fraviger dette reglements bestemmelser, når sagens karakter kræver, at den behandles hurtigt. Eftersom denne procedure indebærer en stor belastning for alle implicerede og særligt for medlemsstaterne, som skal fremsætte skriftlige eller mundtlige bemærkninger inden for meget kortere frister end sædvanligt, bør der kun anmodes om anvendelse af denne procedure, når der foreligger særlige omstændigheder, der kan begrunde, at Domstolen hurtigt træffer afgørelse vedrørende de forelagte spørgsmål. Det fremgår af fast retspraksis, at det forhold, at et stort antal personer eller retlige situationer vil kunne blive berørt af den afgørelse, som den forelæggende ret skal træffe efter at have anmodet Domstolen om en præjudiciel afgørelse, ikke i sig selv er en ekstraordinær omstændighed, som kan begrunde anvendelsen af en fremskyndet procedure.

32. Det samme gælder så meget desto mere for den præjudicielle hasteprocedure, som er beskrevet i procesreglementets artikel 107. Denne procedure, som kun kan anvendes inden for de områder, der er omfattet af afsnit V i TEUF's tredje del om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, indebærer således yderligere begrænsninger for de implicerede, idet den begrænser antallet af procesdeltagere, der kan fremsætte skriftlige bemærkninger, og idet den i yderst hastende tilfælde gør det muligt fuldstændigt at udelade den skriftlige del af retsforhandlingerne for Domstolen. Der bør derfor kun anmodes om anvendelse af denne procedure under omstændigheder, hvor det er absolut nødvendigt, at Domstolen træffer afgørelse meget hurtigt vedrørende de spørgsmål, som forelægges.

33. EU-reglerne vedrørende området med frihed, sikkerhed og retfærdighed er meget forskelligartede og under stadig udvikling, og det er derfor ikke muligt her at foretage en udtømmende opregning af de omstændigheder, som vil kunne begrunde iværksættelse af en hasteprocedure, men en national ret kan eksempelvis overveje at anmode om, at den præjudicielle hasteprocedure anvendes, når en person som omhandlet i artikel 267, stk. 4, TEUF er varetægtsfængslet eller på anden måde frihedsberøvet, og svaret på det rejste spørgsmål er afgørende for bedømmelsen af denne persons retsstilling, eller når en sag vedrører forældremyndighed over meget unge børn, og kompetencen i medfør af EU-retten for den ret, for hvilken sagen er indbragt, afhænger af svaret på det præjudicielle spørgsmål.

Anmodningen om anvendelse af den fremskyndede procedure eller hasteproceduren

34. For at sætte Domstolen i stand til hurtigt at tage stilling til, om den fremskyndede procedure eller den præjudicielle hasteprocedure skal iværksættes, skal anmodningen indeholde en præcis fremstilling af de retlige og faktiske omstændigheder, som indebærer, at sagen er af hastende karakter, navnlig hvilke risici det vil indebære, hvis forelæggelsen følger den sædvanlige procedure. Den forelæggende ret skal så vidt muligt ligeledes i korte træk angive sin opfattelse af, hvordan de præjudicielle spørgsmål skal besvares. En sådan angivelse letter nemlig en stillingtagen for parterne i tvisten i hovedsagen og de øvrige berørte, som deltager i sagen, og bidrager dermed til en hurtig afvikling af proceduren.

35. En anmodning om anvendelse af den fremskyndede procedure eller hasteproceduren bør under alle omstændigheder fremsættes klart og utvetydigt, således at Justitskontoret umiddelbart kan konstatere, at sagen kræver en særlig behandling. Med henblik herpå bør den forelæggende ret præcisere, hvilken af de to procedurer der ønskes iværksat i det foreliggende tilfælde, og om at angive den relevante artikel i procesreglementet (artikel 105 vedrørende den fremskyndede procedure eller artikel 107 vedrørende hasteproceduren). Denne angivelse skal være anført i forelæggelsesafgørelsen på et sted, der er let identificerbart (f.eks. i overskriften eller ved et særskilt retsligt dokument). Eventuelt kan anmodningen fremsættes i en følgeskrivelse fra den forelæggende ret.

36. Hvad angår selve forelæggelsesafgørelsen er det i en sag af hastende karakter så meget desto vigtigere, at forelæggelsesafgørelsen er kortfattet, eftersom dette bidrager til en hurtig afvikling af proceduren.

Korrespondance mellem Domstolen, den forelæggende ret og parterne i tvisten i hovedsagen

37. Den ret, der indgiver en anmodning om anvendelse af den fremskyndede procedure eller hasteproceduren, opfordres til at fremsende denne anmodning og forelæggelsesafgørelsen — ledsaget af den nævnte afgørelses tekst i et redigerbart format (dvs. i et tekstbehandlingsprogram såsom »Word«, »OpenOffice« eller »LibreOffice«) — pr. e-mail DDP-GrefeCour@curia.europa.eu).

38. Med henblik på at lette Domstolens efterfølgende kommunikation med såvel den forelæggende ret som parterne i tvisten i hovedsagen opfordres den forelæggende ret ligeledes til at oplyse en e-mailadresse eller eventuelt et telefaxnummer til retten, som Domstolen kan benytte, samt e-mailadresser eller eventuelt telefaxnumre til de pågældende partsrepræsentanter.

BILAG

De væsentlige elementer i en anmodning om præjudiciel afgørelse*1. Den forelæggende ret*

Anmodningen om præjudiciel afgørelse skal indeholde en præcis angivelse af den forelæggende ret og i givet fald af den afdeling eller det dommerkollegium, der står bag forelæggelsen, samt denne rets fuldstændige kontaktoplysninger med henblik på at fremme den efterfølgende kontakt mellem denne og Domstolen.

2. Parterne i tvisten i hovedsagen og deres repræsentanter

Angivelsen af den forelæggende ret skal efterfølges af angivelsen af parterne i tvisten i hovedsagen og i givet fald af de personer, der repræsenterer dem for den nævnte ret. Når det viser sig at være nødvendigt for at beskytte personoplysninger, foretager den forelæggende ret en anonymisering af anmodningen om præjudiciel afgørelse og udelader med henblik herpå navnene på de fysiske personer, som er nævnt i anmodningen eller berørt af tvisten i hovedsagen, og samtlige de oplysninger, der kan gøre det muligt at identificere dem.

Den forelæggende ret skal, for så vidt som den råder over disse, tilstille Domstolen begge udgaver af sin anmodning om præjudiciel afgørelse, dvs. den normative udgave af denne anmodning, som indeholder de fuldstændige navne og oplysninger på parterne i tvisten i hovedsagen, og den anonymiserede udgave af anmodningen. Det er sidstnævnte udgave, som efter oversættelse til alle officielle EU-sprog vil blive meddelt samtlige de berørte, der er omfattet af statuttens artikel 23, og som vil tjene som grundlag for den efterfølgende udbredelse og de efterfølgende offentliggørelser vedrørende sagen.

3. Genstanden for tvisten i hovedsagen og de relevante faktiske omstændigheder

Den forelæggende ret skal kortfattet beskrive genstanden for tvisten i hovedsagen og de relevante faktiske omstændigheder, således som disse er blevet fastslået eller lagt til grund af den nævnte ret.

4. De relevante retlige bestemmelser

Anmodningen om præjudiciel afgørelse skal indeholde en præcis angivelse dels af de nationale bestemmelser, der finder anvendelse på de faktiske omstændigheder i tvisten i hovedsagen, herunder i givet fald de relevante afgørelser fra retspraksis, dels af de EU-retlige bestemmelser, der ønskes fortolket, eller hvis gyldighed bestrides. Disse angivelser skal være fuldstændige og indeholde den nøjagtige titel på og de nøjagtige henvisninger til de pågældende bestemmelser samt oplysninger om offentliggørelsen af disse bestemmelser. Så vidt muligt skal citater fra retspraksis, hvad enten der er tale om national eller europæisk retspraksis, ligeledes indeholde den pågældende afgørelses ECLI-nummer («European Case Law Identifier»).

5. Begrundelsen for forelæggelsen

Domstolen kan kun træffe afgørelse om anmodningen om præjudiciel afgørelse, hvis EU-retten finder anvendelse i hovedsagen. Den forelæggende ret skal derfor angive dels grundene til, at den ønsker oplyst, hvorledes EU-retlige bestemmelser skal fortolkes, eller hvorvidt disse er gyldige, dels den forbindelse, som retten har fastslået mellem disse bestemmelser og den på tvisten i hovedsagen gældende nationale lovgivning. Den forelæggende ret kan, hvis den finder det nyttigt for forståelsen af sagen, i tilknytning hertil gengive parternes argumenter i så henseende.

6. De præjudicielle spørgsmål

Den forelæggende ret skal klart og særskilt angive de spørgsmål, som den forelægger Domstolen til præjudiciel afgørelse. Disse spørgsmål skal kunne forstås i sig selv, uden at det skal være nødvendigt at henvise til fremstillingen af begrundelsen for anmodningen om præjudiciel afgørelse.

Den forelæggende ret skal i videst muligt omfang ligeledes kortfattet angive sin opfattelse vedrørende besvarelsen af de præjudicielle spørgsmål.

7. Det eventuelle behov for en særlig behandling

Hvis den forelæggende ret finder, at den anmodning, som den indgiver til Domstolen, kræver en særlig behandling enten for så vidt angår behovet for at bevare anonymiteten for de personer, der er omfattet af tvisten i hovedsagen, eller for så vidt angår den eventuelle hurtighed, hvormed Domstolen skal behandle anmodningen, skal de grunde, der taler for en sådan behandling, endelig angives udførligt i anmodningen om præjudiciel afgørelse og i givet fald i følgeskrivelsen hertil.

De formelle aspekter med hensyn til anmodningen om præjudiciel afgørelse

Anmodningerne om præjudiciel afgørelse skal indgives på en måde, der fremmer Domstolens efterfølgende elektroniske behandling heraf, og navnlig på en måde, der gør det muligt at scanne dem og udføre optisk genkendelse af skrifttegn. I denne henseende gælder følgende:

- Anmodningerne skal være maskinskrevet på hvidt, ulinjeret papir i A4-format.
- Teksten skal være skrevet med en gængs skrifttype (såsom Times New Roman, Courier eller Arial) i en skriftstørrelse på mindst 12 punkt for så vidt angår selve teksten og en skriftstørrelse på mindst 10 punkt for så vidt angår eventuelle fodnoter, med en linjeafstand på 1,5 og en vandret og lodret margen på mindst 2,5 cm (øverst, nederst, til venstre og til højre på siden).
- Alle sider i anmodningen og de heri indeholdte afsnit skal nummereres fortløbende og i stigende rækkefølge.

Anmodningen om præjudiciel afgørelse skal være dateret og underskrevet. Den skal sammen med sagsakterne i hovedsagen fremsendes til Domstolen enten ad elektronisk vej (DDP-GrefteCour@curia.europa.eu) eller ved rekommanderet brev til Domstolens Justitskontor (Rue du Fort Niedergrünwald, L-2925 Luxembourg, LUXEMBOURG). Når den originale anmodning om præjudiciel afgørelse fremsendes ad elektronisk vej, skal den være ledsaget af en elektronisk fremsendelse af denne anmodnings tekst i et redigerbart format (dvs. i et tekstbehandlingsprogram såsom »Word«, »OpenOffice« eller »LibreOffice«).

Hvis der anmodes om anvendelse af den fremskyndede procedure eller hasteproceduren, bør fremsendelsen af den originale anmodning om præjudiciel afgørelse og den redigerbare udgave heraf ske ad elektronisk vej.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA